

บรรณานุกรม

ภาษาไทยหนังสือ

กระทรวงศึกษาธิการ, การศึกษา, กรม. พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับหลวง.

- เล่ม ๘, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๙, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๑๐, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๑๑, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๑๒, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๑๓, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๑๔, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๑๕, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๑๖, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๑๗, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๑๘, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๑๙, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๒๐, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๒๑, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๒๒, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๒๓, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๒๔, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๒๕, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๒๖, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.
- เล่ม ๒๗, พิมพ์ครั้งที่ ๖, พระนคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๙๕.

กรมวิชาการ. หนังสืออ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๖, กรุงเทพมหานคร ;
องค์การค้าของอุตสาหกรรม, ๒๕๙๕

กรมศิลปากร. ชุมชนเรื่องเมืองสร้างเมืองนรภและเมืองสำคัญในสมัยพุทธกาล.
พิมพ์ในงานสถาปนกิจศพ นางสายบัว ประดิษฐ์รอด, กรุงเทพฯ:
(ม.ป.ท.), ๒๕๐๙.

ศาสสนวงศ์ หรือประวัติศาสตร์. พิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ
สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โสม ฉันโน), พระนคร : โรงพิมพ์
รุ่งเรืองธรรม, ๒๕๐๖.

คณะกรรมการแผนกต่างๆ ของมหาวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์。

พระบรมมปทัภ្មဏกตาแปลภาษา ๑ พิมพ์ครั้งที่ ๒ กุญแจฯ :

มหาวิทยาลัย ๒๕๙๒.

พระบรมมปทัภ្មဏกตาแปลภาษา ๒ พิมพ์ครั้งที่ ๒ กุญแจฯ :

มหาวิทยาลัย, ๒๕๙๒.

พระบรมมปทัภ្មဏกตาแปลภาษา ๓ พิมพ์ครั้งที่ ๒ กุญแจฯ :

มหาวิทยาลัย, ๒๕๙๒.

จันทบุรีนฤนาท, พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระ。ปทานกรม นาสี ไทย อังกฤษ
สันสกฤต ฉบับพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระจันทบุรีนฤนาท พระนคร.

มหาวิทยาลัย, ๒๕๙๒.

ชินวรสิริวัฒน์, พระวรวงศ์เธอกรมหมื่น。พระคณภรรยาแม่ปีก้า หรือพจนานุกรม
ภาษาบาลีแปลเป็นไทย. กุญแจฯ : โรงพิมพ์สภพิพารามนการ,

๒๕๖.

เชียง ๔๘๗๗ ป.ช. ๕ ช.บ. และประสาร หองกักดี ป.ช. ๔.

วิธีแปลไทยเป็นมลายู. พิมพ์ครั้งที่ ๒, กุญแจฯ มหาวิทยาลัย
วิทยาลัย, ๒๕๙๓.

เชเดส, ยอร์ช. คำนำนอกราชไทย. กุญแจฯ : โรงพิมพ์คุณสภาก, ๒๕๐๗.

คำรงราชนูกภาพ, สมเด็จกรมพระยา。เรื่องประดิษฐานพระสังฆธรรมราษฎร์ใน
ลังกาทวีป. (ม.ป.ท.) ๒๕๗.

ทรงวิทย์ แกร์ฟรี. พทธศรีสนาในเอเชียใต้. กุญแจฯ : โรงพิมพ์พระจันทร์,
๒๕๙๔.

ทองพูน สุทธิหลง ป.๖ นิทานเปกวัตถุ. พระนคร : โรงพิมพ์เดียงเชียง, ๒๕๐๖.
เทพครุษณาศิรภู, หลวง. พระคัมภีร์ราชาอุปทิปิกา. พระนคร : มหาด្ឋាមราชวิทยาลัย,
๒๕๑๔.

ปรมาณุชิตชิโนรส สมเด็จกรมพระ. พระปฐมสัมโพธิกถา. พระนคร : โรงพิมพ์
กรมศ่าสนา, ๒๕๐๕.

ป. หลงสมบูญ (ประยุทธ หลงสมบูญ) ร.อ. พจนานุกรมบาลี ไทย. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุณสภาพาดพราوا, ๒๕๑๕.

ปัน มุหกันต์, พ.อ. ประมวลศัพท์ศ่าสนา. พระนคร : โรงพิมพ์กรุงเรืองธรรม,
๒๕๐๕.

ปุย แสงฉาย เปรี่ญ ๖. อุคமังคล ๓๙. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรไทย,
๒๕๑๕.

แปลก สนธิรักษ์ (ป.ธ.๕). พจนานุกรมบาลี ไทย. พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช,
๒๕๐๖.

แปลก สนธิรักษ์ และสรัสศรี พินจันทร์ ศัพท์ศ่าสนา. พระนคร : ไทยวัฒนา
พานิช, ๒๕๐๗.

พจนสุนทร (เรือง อติเปรวนนท์) พระยา. อักษรานุกรม ธรรมบุ๊. พิมพ์ครังที่ ๖.
พระนคร : โรงพิมพ์ไทย, ๒๕๑๗.

พญาลิไทย. ไกรภูมิพระร่วง. กรุงเทพฯ : องค์การค้าคุณสภาพา, ๒๕๐๖.

พระเทพคุณภารณ์ (เกี้ยว อุปถено), สมันตปานาทิชา อรหฤกตา พระวินัย แปล
ภาค ๑. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประยูรวงศ์, ๒๕๐๘.

พระพุทธรากและพระพุทธญาณเจ้า จำนวนัญดศานา แปลโดย อุด ศรีสมวงศ์ และ พรหม ขมาดา กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พระจันทร์, ๒๕๑๔.

พระรัตนัญญาเตชะ ชินกานามลีปกรน พิมพ์ครั้งที่ ๔ แปลโดย ร.ต.ท.แสง มนวิฐร. กรุงเทพฯ : ศิลปารถ, ๒๕๑๓.

พระราชาธรรมนี (ประบูทธ ปยุตโต) พจนานุกรมพหูศាស्तร. กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๑๔.

พระวิสุทธิสมโพธิ (เจีย ป.ช. ๔) ปทานุกรณกิริยาอาชญาต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ธรรมบรรณาการ, ๒๕๑๔.

ราชบันฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบันฑิตยสถาน. พิมพ์ครั้งที่ ๖ พระนคร : โรงพิมพ์ธุ่งเรืองธรรม, ๒๕๐๕.

วชิรญาณໂຮສ, สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรุมพระยา. บาลีไวยภรณ. พิมพ์ ครั้งที่ ๒๔ กรุงเทพฯ : มหาดุษฎีราชวิทยาลัย, ๒๕๑๕

ธรรมวิภาคปริเนที่ ๒ พิมพ์ครั้งที่ ๓๙. กรุงเทพฯ : มหาดุษฎี ราชวิทยาลัย, ๒๕๑๕.

พหูคานพหูประวัติ พิมพ์ครั้งที่ ๒๔. กรุงเทพฯ : มหาดุษฎี ราชวิทยาลัย, ๒๕๒๐.

ศิลชาจารีก. ศิลชาจารีกวัดพระเชตุพนวิหารวัสดุ. พิมพ์ในงานสมโภชสุพรรณบุรี สมเด็จพระวันรัตวัดพระเชตุพน พระนคร : โรงพิมพ์ธุ่งเรืองธรรม, ๒๕๐๕.

ศูนย์สุขทัยศึกษา. ประชุมศิลชาจารีกภาค ๑ พิมพ์โดย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๒๐.

สวัสดิ์ วิเศษวงศ์. ทำรากเรียนอักษรโบราณ. กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์, ๒๕๑๙.
สุชีพ บุญญาณภพ. พระไตรปิฎกฉบับสำหรับประชาชน กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์, ๒๕๒๓.

สมัองคดวิดาลินี ที่ขันกาย อรรถกถา มหาภ.๒. พระนคร : มหาบูรพาจิตร์, ๒๕๐๙.

ภาษาบาลี ฉบับอักษรไทย

ภาษาบาลีฉบับอักษรไทย. ธรรมปทกธกถาย ปัฐโน ภาค. พระนคร. : มหาบูรพาจิตร์, ๒๕๐๓.

_____. ปปนจสุทนิยา นาม นชัณมนิกายภรรภถาย ทិโย ภาค. พระนคร. : โรงพิมพ์ไทย, ๒๕๖๔.

_____. มุนกคลกททีปนิยา ปัฐโน ภาค. กรุงเทพฯ : มหาบูรพาจิตร์, ๒๕๙๗.

_____. มุนกคลกททีปนิยา ทិโย ภาค. กรุงเทพฯ : มหาบูรพาจิตร์, ๒๕๙๕.

_____. สมนคป่าสาทิกาย นาม วินยภรรภถาย ปัฐโน ภาค มหาวิภาคราชนูญนา. พระนคร : มหาบูรพาจิตร์, ๒๕๖๖.

สยามราชนูญนา. เตปีภร. สุกคุณปิฎก ขุทหกนิกายสส ชุทป้าโน. พระนคร : มหาบูรพาจิตร์, ๒๕๐๖.

_____. ชุทหกนิกายสส ชาตก. : พระนคร : มหาบูรพาจิตร์, ๒๕๐๖

สบายนภูมิสุส แก่เมือง ชุมชนนิกราชสุส พุทธวิสิ : พระนคร : มหาด្ឋានราชวิทยาลัย, ๒๕๐๖.

_____ ทีมนิกราชสุส ปักษ์ขวาคุโ可在 : พระนคร : มหาด្ឋានราชวิทยาลัย, ๒๕๐๕

_____ ทีมนิกราชสุส สีลมชุมชนคุโ可在. พระนคร : มหาด្ឋានราชวิทยาลัย, ๒๕๐๕

_____ นักอุปนิสัชสุส นุ่มปณสก พระนคร : มหาด្ឋានราชวิทยาลัย, ๒๕๐๖.

_____ สัญญาณนิกราชสุส มหาราชนคุโ可在. พระนคร : มหาด្ឋានราชวิทยาลัย, ๒๕๐๖.

_____ สัญญาณนิกราชสุส ชนชาราชนคุโ可在 พระนคร : มหาด្ឋានราชวิทยาลัย, ๒๕๐๖

_____ องุฤทธิ์นิกราชสุส จุกุก - ทศกนิปตานา. พระนคร : มหาด្ឋានราชวิทยาลัย, ๒๕๐๖.

_____ วินัยปิรุเกะ มหาราชนคุโ可在 พระนคร : มหาด្ឋានราชวิทยาลัย, ๒๕๐๖.

วิทยานิพนธ์

กำจัด อัครพล "โลกปปทีปกสาร ปริเนที่ ๕" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์วันออก บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๓.

นภรียังศักดิ์ ไวยคุณพันธ์ "โลกปปทีปกสาร ปริเนที่ ๑ และ ๒" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์วันออก บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๖.

ผ่าน วงศ์อวน, "คัมภีร์อនាកดดวงศ์" วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชา
ภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๖。

ฉะเชียด วิสุทธิ์แพทัย, "ช่างในวรรณคดีสันสกฤตและวรรณคดีบาลี" วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๖。

วรศักดิ์ ศรีนุญ, "จักษากษาที่เป็น กัมพี ๕" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชา
ภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๓。

รัลลี ภิงควรวัฒน์, "ชินาลังการ". วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชา
ภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๖。

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BIBLIOGRAPHY

Books

Bode, Mabel Haymes. The Pali Literature of Burma,
London: Royal Asiatic Society, 1909.

Bode, Mabel Haymes. Journal of the Pali Text Society.
London: Pali Text Society, 1891-1909.

Buddhadatta Mahaathera. Concise Pali - English Dictionary.
Colombo: Colombo Apothecaries, Co. Ltd., 1968.

Davids Rhys, T.W. The Pali Text Society's Pali-English
Dictionary. Surrey: The Pali Text Society,
Chipstead, 1925.

Geiger, Wilhelm. Pali Literature and Language.
Delhi: S.K. Mehra, 1968.

Halliday, R. M.R.A.A. A Mon-English Dictionary.
Rangoon: The Mon Cultural Section Ministry
of Union Culture Government of the Union
of Burma, 1955.

Malalasekera, G.P. A Dictionary of Pali Proper Names.
2 Vols., Vol. I, London: The Pali Text Society, 1974.
A Dictionary of Pali Proper Names. 2 Vols.,
Vol. II, London: The Pali Text Society, 1974.

ภาครพนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ช้างฉัพทันต์ คำว่า "ฉัพทันต์" มาจากคำว่า ฉ แปลว่า ๖ หันตะแปลว่าพันหรืองานแต่ช้างฉัพทันตนมีไม้มี ๖ งา เพราะฉะนั้น น้ำจะเปลี่ยนชื่อช้างนี้ว่า เป็นช้างที่อาศัยอยู่บริเวณสระบัวหันต์มากกว่า

ช้างฉัพทันต์ เป็นช้างพระโพธิสัตว์ซึ่งเป็นเจ้าโขลงคุณช้าง ๔๐๐๐ เชือกอาศัยอยู่ในบริเวณสระบัวหันต์ ซึ่งเป็นสระบัวสระหนึ่งใน ๙ สระ ที่ป่าหินพานต์ ช้างฉัพทันต์เป็นช้างคระภูดสูงที่สุดในบรรดาช้าง ๑๐ คระภูด ซึ่งมีคระภูดช้างกาฬวากะ, ศักดิ์ไกยะ, บันพระ, ตั้มพระ, ปิงคละ, คันธะ, มงคล, เหมวะ อุโบสัต, อัททันต์ ตามลำดับ

ลักษณะของช้างคระภูดฉัพทันต์ ช้างคระภูดฉัพทันต์ มีผิวกายสีขาวดังสีเงิน งาขาวถังเงินยาง กอร์ป์ด้ายรากมี ๖ ประการ งวง หาง เส็บແಡະ สันหลังแกง เป็นช้างสำหรับพระเจ้าจักรพรรดิ พญาช้างฉัพทันต์ มีรูปร่างสูงใหญ่กว่าช้างอื่น ๆ คือ สูง ๔๔ ศอก ยาว ๑๒๐ ศอก มีง่วงคล้ายพวงเงินยาว ๔๘ ศอก งาหั้ง ๒ ช้าง วัดโดยรอบ ๔๐ ก้า ยาว ๓๐ ศอก มีรากมีเปล่งออกมา ๖ สี

อะเอียด วิสุทธิแพทย์ ช้างในวรรณคดีสันสกฤตและวรรณคดีบาลี (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๒) หน้า ๕๒ - ๖๕

ปิยกรรมตา นางยกมิชนหนึ่งเบ็นมาราคาดของยกษื้อ ปิยংกร ขณะที่นางอุบมิยংกร ไปแสวงหาอาหารในเวลากลางคืน ผ่านไปทางวัดพระเชกวน โโคพังเสียงสาชัยย ธรรมของพระอนุรุทธ์ เกิดความปิติยินดี นางจึงปลอบโยนมิยংกรอยู่ร้องไห้ เพราความทิวจนหลับไป นางโโคพังการสาชัยธรรมจนบรรลุโสดาบัตติผล เมื่อเวลาใกล้สว่าง

(ส. ว. ๒/๕๐๙)

พระเจ้าพิมพิสาร เป็นกษัตริย์ครองกรุงราชธานี เมืองหลวงของแคว้นมคอร์ เมื่อพระพุทธเจ้าได้ตรัสสูหัสสันมาสัมภาษณ์ภัยญาณแล้ว ทรงแสดงธรรมโปรดพุทธบวชที่คำว่าแคว้นมคอร์เป็นคืนแคนกว้างใหญ่ เป็นศูนย์กลางความน่าภาคภูมิ ควรที่พระองค์จะประดิษฐ์ฐานพุทธศาสนาให้มั่นคง พระองค์จึงเลือกจามาโปรดช่วงวิจิตร ๓ พื้นท้อง เมื่อพระเจ้าพิมพิสารได้ทรงทราบว่าพระพุทธเจ้าเสียชีวิต จึงเข้าไปเฝ้าที่สวนกาลหนุ และได้ฟังธรรมเทศนาจนบรรลุโสดาปัทธิผล พระเจ้าพิมพิสารกราบทูลพระพุทธเจ้าว่า เมื่อพระองค์ยังเป็นราชกุนาร ได้ทรงความปรารถนาไว้ ๕ ประการ คือ

๑. ขอให้เป็นกษัตริย์แคว้นมคอร์
๒. ขอให้พระอรหันต์มารัญญิเคนของพระองค์
๓. ขอให้นั่งไกดพระอรหันต์นั่น
๔. ขอให้พระอรหันต์จงแสดงธรรมโปรด
๕. ขอให้พระองค์รู้ทั่วถึงธรรมของพระอรหันต์ นั่น

พระเจ้าพิมพิสารได้ถวายอุทิยาณเวทุวนแผลพระพุทธเจ้า ชี้นับว่าเป็นวัดแห่งแรกในพระพุทธศาสนา

ภายหลังพระองค์ถูกพระเจ้าอชาตศัตรุ พระโอรส ซึ่งเป็นราชนาจกรองราชสมบัติ ทรงนานจนลืมพระชนม์

สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส, พุทธานุพัฒประวัติ พิมพ์ครั้งที่ ๒๕ (นครหลวงฯ : โรงพิมพ์หมามณีราชนิเวศ ๒๕๒๐) หน้า

๕๕ - ๕๖

พระเจ้าสัทชาติสัสตะ กษัตริย์องค์ที่ ๑๕ ของลังกาทวีป เป็นโอรสของพระเจ้ากากัวณฑิส อันชาช่องพระเจ้าทุภูมิภานณ์ เมื่ออายุได้ ๑๐ ปี พระบิดาได้ให้เพื่อนองหั้งสองท่านดำเนินภารกิจ จึงไม่รับกัน เมื่อพระราชนิศาลาวรคต พระเจ้าสัทชาติสัสตะ

ได้ครองราชสมบัติ และได้รับกับพระเจ้าทุภูฐานกามนี ที่คำนวณจุพังคณิยปฏิปิฐก จนได้รับชัยชนะ ในการสู้รบกันครั้งที่ ๒ พระเจ้าสัทชาติสสะแพและทรงหลวงนี้เข้าไปในวัดพระเจ้าทุภูฐานกามนีรับลังให้ล้อมวัดนั้นไว้ พระโคชาติคติสสะไครชัยเหลือพระเจ้าสัทชาติสสะไว้โดยให้พระนามพระเจ้าสัทชาติสสะออกมาราจากวัด หนีจากวงล้อมไปได้ภายหลังหั้งสองพระองค์คนดีกัน ได้เป็นครองราชสมบัติท่องมา

พระทศพล เป็นพระนามของพระพุทธเจ้า เมื่อว่า ผู้มีกำลัง ๑๐ ประการ ได้แก่

๑. ฐานานฐานญญาณ ปรีชาทั้งฐานะและอฐานะ คือ ภูกภูธรรมชาติ เกี่ยวกับเขตและขีดขั้นของสิ่งทั้งหลายว่า อะไรเป็นไปได้ อะไรเป็นไปไม่ได้ และแค่ไหนเพียงไร โดยเฉพาะ ในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุกับผลและกฏเกณฑ์ทางจริยธรรม เกี่ยวกับสมรรถวิสัยของบุคคลซึ่งจะได้รับผลกระทบที่ดีและชั่วทาง ๆ กัน

๒. กรรมวิปากญาณ ปรีชาปัจจัยผลของกรรมคือสามารถกำหนดแยก การให้ผล อย่างลับซึ้งซ่อนระหว่างกรรมดีและกรรมชั่วที่สัมพันธ์กัน ปัจจัยแวดล้อม ต่าง ๆ มองเห็นรายละเอียดและความสัมพันธ์ภายในกระบวนการก่อผลของกรรม อย่างชัดเจน

๓. สัพพตถะคณิยปฏิปิฐก ปรีชาทั้งฐานะและอฐานะ คือ ที่จะนำไปสู่บรรดา ประโยชน์ทั้งปวง ทั้งประโยชน์ในภพนี้ ประโยชน์ในภพหน้า และประโยชน์ของยิ่ง คือ นิพพาน

๔. นานาชาตญาณ ปรีชากำหนดครูชาตุทาง ๆ

๕. นานาอิมุติกญาณ ปรีชากำหนดครูอิมุติกิศ อัชยาคัยของสัตว์ ทั้งหลายอันเป็นทาง ๆ กัน

๖. อินทรีปโรมวิรยตคิญาณ ปรีชากำหนดครูความหย่อนและยิ่งแห่งอินทรี ของสัตว์ทั้งหลาย คือ รู้ว่าสัตว์นั้นมีศรัทธา วิริยะ สติ สามัคชิ บัญญา แค่ไหน เพียงใด สอนง่าย หรือสอนยาก มีความพร้อมที่จะตรัสรู้หรือไม่

๙. มานาทิสังกิเลส่าทิษฎา ปรีชากำหนดครุความเครื่องของ ความ
ผ่องแฝง การออกแห่งภาน วิโนกซ์ สมารีและสมานบีหั้งหลาย

๙. บุพเพนิวาสานุสสติฯ ปรีชากำหนดครุลีกษาติหนหลังได้

๙. จุ๊ปป้าตญญາ ปรีชากำหนดครุติและอุบติของสัตว์หั้งหลายอันเป็น^๔
ไปตามกรรม

๑๐. อาสวักขยญาณ ปรีชารู้จักทำอาสวะให้ลิน

(ม.นู. ๑๒/๗๘๐, อง. หลก. ๒๔/๓๔)

พระนาคเสน พระนาคเสนเกิดในสกุลพราหมณ์ ที่หมู่บ้านชื่อว่า ชังคละ ตั้งอยู่ที่
เชิงเขาทิมพานท์ บิกาชื่อว่า โສญตรพราหมณ์ มาตราภีนนางพราหมณ์ เริ่มศึกษา
พระเวท เมื่อมีอายุได้ ๕ ขวบ คอมมาได้ลาบินคามารค้าไปพำนักอยู่ที่วิชัมพุตตุ
เสนาสนะกับพระเจ้าชื่อโรහณะ และได้ศึกษาพระโรහณะเจ้าไปวชเป็น
สามเณรที่ถ้ำรากชิต เดชะซึ่ง เป็นที่อยู่ของพระอรหันต์หั้งหลาย และได้เริ่มศึกษาพระ
อภิธรรมกับพระโรหณะเจ้าพระอุปัชฌาย์จนแตกฉานได้แสดงพระอภิธรรมคอหนา
พระอรหันต์หั้งหลายถึง ๘ เดือนจึงจบ เมื่ออายุครบ ๒๐ ปี ได้อุปสมบทในสำนัก
พระอรหันต์แล้ว ดาพระอุปัชฌาย์ปีปุ่นจาราอยู่กับพระอัลลสุก ๑ พระราชา จึงออก
เดินทางไปเมืองปาฏลีบุตรกับพ่อค้าเกวียนไปพำนักอยู่ที่วัดโโลการาม ณ ที่นั้น
พระนาคเสนได้ศึกษาพระไตรภูมิ แผละอรรถกถา กับพระธรรมรักขิตเจราจันแทก-
ฉาน เป็นเวลา ๖ เดือน แล้วเริ่มน้ำเพ็ญสมณธรรมบรรลุพระอรหันต์ ปรากฏว่า
พระนาคเสนเป็นพระเจ้าที่เนื้ียวนดากมาก เมื่อพระเจ้านิลินททรงทราบกิติศพท
จึงเสก์จามสันธนาธร ชักถามความสงบสันติ ฯ กับพระนาคเสน ก็ได้รับคำ
ชี้แจงอย่างแจ่มแจ้งจนพระเจ้านิลินททรงเลื่อมใส และพระองค์ได้เป็นกำลังสำคัญ

ในพระพุทธศาสนาถูกับพระนักเส่น

พระบุสสพุทธเจ้า ทรงสมภพในสกุลกษัตริย์ในมันทกปี พระพุทธบิคชาเป็นกษัตริย์นามว่า ชัยเสน พระพุทธมารดาคานามว่า สิริมา พระมเหสีนามว่า กีสาโคตมี กรองราชสมบัติ ในเมืองกาลิก ๔ พันปี มีประมาณอายุ ๔ หมื่นปี ครั้งสูญ ณ โคนไม้สะเขามป้อม ทรงประกาศธรรมธรรมจักร ณ มฤคทายวัน มีคูแห่งอัครสาวกนามว่า สุรากชิต และธรรมเสนา มีกิกขุเป็นยอดพุทธอุปปัจ្ឍาสากชื่อ สกิยะ มีคูแห่งอัครสาวกชื่อ ชาดา และ อุปชาดา มีอนัญชัปอุบาก และลิรินาคอาอุบากลิกา เป็นอัครอุปปัจ្ឍาสาก และอุปปัจ្ឍาสาก มีการประชุมสาวก ๓ ครั้ง ครั้งที่ ๑ มีกิกขุ ๖ โภคิริปัวลวนเป็นพระขึ้นาสบ ครั้งที่ ๒ มีกิกขุขึ้นาสพประชุม ๔ โภคิริปัว ครั้งที่ ๓ มีกิกขุขึ้นาสพ ๔ โภคิริปัว

(พ. ๒. ๓๓/๑๔๙ - ๑๕๒)

พระยา米利尼 เป็นกษัตริย์ชาติกรีก พระนามเดิมว่า พระเจ้าเมนันเดอร์ (MENANDER) ประสูติที่เกาะออลลีนี หรือ เกาะอันโครส เป็นเกาะเล็ก ๆ ใน หมู่เกาะของกรีก คุณภรรยามีลินท์ปัญหาณบันนาลี กล่าวว่า พระยา米利尼 สืบเชื้อสายมา จากอาทิจจวงศ์ ปัลลูกษัตริย์พระนามว่า พระเจ้านรเทวราช พระบิดาของพระองค์ นามว่า วิชิกรี พามารดาพระนามว่า จันทเทวี พระยา米利นท์ มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมาก ทรงเขียนภาษาญี่ปุ่นในวิชาการต่าง ๆ ทั้งทางโลกและทางธรรม จะเห็นได้จากหนังสือชื่อ "มีลินท์ปัญหา" ซึ่งเป็นการโดยคอมปัญญาธรรมระหว่างพระนักเส่นกับพระยา米利นท์ พระยา米利นท์ ได้ขึ้นครองราชสมบัติเมื่อ พ.ศ. ๑๕๒ จนถึง พ.ศ. ๑๗๓ พระองค์ครองราชสมบัติเป็นเวลา ๒๑ ปี จึงสวรรคต

เสดีบ นกบางภูร พระยา米利นท์ เสน (พระนคร) พิมพ์บริษัทคณะช้างจำกัด ,

๒๖๕) หนา ๖๙ - ๖๔

ท้าวศรีษฐ์ เป็นอธิบดีของพากคนธารพ ครองที่ศูนย์พา สันสกฤต เวียกวา "ท้าว
ชฎตราษฎร์" พระบาทสมเด็จพระมังกูเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสันนิษฐานว่า ชฎร์
ก็คือ ตัวพระอินทร์นั้นเอง เพราะคำว่า "ชฎร์" แปลว่า "รังเมือง" หรือใช้ตาม
ภาษาไทยโดยราษฎร์ งำเนีอง และพระองค์ได้สุป่าว ท้าวศรีษฐ์กับพระอินทร์
พอนับคงกันได้ เพราะถ้าจะว่า พระอินทร์เป็นจอมภูมิ หรือจอมคนชั้นเทพ ก็พอจะได้
และนาม ชฎร์ แปลว่า "รังเมือง" ก็พอกว่าเป็นชื่อพระอินทร์ได้ ในหนังสือ
ไตรภูมิพระร่วงพระนาถึง ท้าว ชฎร์ และบริวาร ไว้ว่า "ชฎร์ราชาอันเป็นพญา
แก่เทพด้าหงหลายในจอมเขาบุกธรรม ฝ่ายบูรพทิศ เถิงเขากำแพงจักรวาล และ
ผู้คนธรรมหงหลายเทียรยอมประดับประดาด้วยเงินและทองหงหลาย หงหาย เครื่อง
ประดับเหนือหัวและเบื้องตัวหงหามด เทียรยอมยังอเนกันน์แลมากกวาร้อยล้านนั้น^๑
หงหาย เครื่องแห่เครื่องแห่นเขานั้น เทียรยอมเงินและทอง หงหอก ดาบ และจามร
จามรี เทียรยอมเงินและทอง และออกจากเมืองที่จอมเขานั้นไป เถิงกำแพงจักรวาล
เบื้องบูรพทิศแล ขับผุ่งเทพด้าหงหลายมาโดยอากาศ จึงถึงข้อมเขาบุกธรรม เบื้อง
บูรพทิศ หน้าที่ของท้าวชฎร์ มีกล่าวไว้ว่า ในวันปีก่รลีดูโนสด ท้าว ชฎร์ พระเตรียม
พระองค์ทรงเครื่องทิพยวารณ์ พระกรีออดอบทอง ส่วนรับจับราชูแยกทองกัน
ขาดหรุคสำหรับเจ้ารักษ์ชื่อมหาชนที่ทำบุญลงในแผ่นทองนั้น มีหมู่คนธรรม ๔๐๐ เป็น^๒
บริวาร เส็จขึ้นทรงทิพยานราชนรถอกจากชั้นจตุมหาราชิกา เส็จเที่ยวไปจดบัญชี
การบุญในมนุษยโลก ฝ่ายทิศบูรพา

ส. พลายน้อย, เหวนิยาย (กรุงเทพ : พิมพ์ทีบัณฑิตการพิมพ์, ๒๕๑๘) หน้า

๔๓๔ - ๔๓๖

เบตกตินิเทศ ในหิมวันประเทศแคนชมพูหวีป เป็นที่อยู่ของหมู่เปรตหงหลาย ชื่อว่า

"ปีตคิวสิบ" มีเปตโลก นพิทธิการเปรต เป็นพญาอยู่ในเมืองเปรตเป็นใหญ่กว่าปูง เปรตทั้งหลาย ประมาณ ๑๒ ตรรภุณ คือ

๑. วันดาสักเปรต	เปรตเที่ยวกินน้ำมกรหั่งหลาย
๒. ภุลามชาหาเปรต	เปรตเที่ยวกินชาจากอสุก
๓. คุณชาหาเปรต	เปรตเที่ยวกินมูตรคุณ
๔. อัคคีชาดาหมูเปรต	เปรตเที่ยวกินเบลัวเพลิง
๕. สุจิมชาหาเปรต	เปรตปากเทาญเชื้ม
๖. ศัณหชิตาเปรต	เปรตคงธรรมานอดอาหารอยู่เป็นนิพต์
๗. สุนิชาเปรต	เปรตผู้มีสรีรากายใหญ่ แต่ผอม
๘. สัพพากเปรต	เปรตมีอวัยวน้อยใหญ่เปลือดอนด้วยอสุจิ นารังเกียจ
๙. มัพพตังคเปรต	เปรตมีกายใหญ่เทาญเชา
๑๐. อชครังคเปรต	เปรตมีกายลายเหมือนญเหลื่อม
๑๑. เวมานิกเปรต	เปรตมีวิมานอยู่
๑๒. นพิทธิการเปรต	เปรตมีอุทาณภาพมาก

เวสารัชชญาณ หมายถึง พุระผู้อาันเป็นเหตุให้ทรงแกล้วกล้า ไม่ครั้นกรรม พระอาทิตย์เจ้าไม่เห็นว่าไถ ฯ จักรหงพระองค์ได้ โโคดีในฐานะ ๔ คือ

๑. สัมมาสัมพุทธปฏิญาณ ทานปฏิญาณนานาเป็นสัมมาสัมพุทธ ธรรมเหล่านี้ ทานไม่รู้	๑. สัมมาสัมพุทธปฏิญาณ ทานปฏิญาณนานาเป็นสัมมาสัมพุทธ ธรรมเหล่านี้ ทานไม่รู้
๒. ชีณสวปฏิญาณ ทานปฏิญาณนานาเป็นพระชีนาสพ อาสวะ เหล่านี้ของทานยังไม่ลืม	๒. ชีณสวปฏิญาณ ทานปฏิญาณนานาเป็นพระชีนาสพ อาสวะ เหล่านี้ของทานยังไม่ลืม
๓. อันตราภิกธรรมว่า ทานกล่าวว่าธรรมเหล่าใดว่าเป็นอันตราย ธรรมเหล่านี้ในอาจกอัณตรายแก้ญส่องเสฟได้จริง	๓. อันตราภิกธรรมว่า ทานกล่าวว่าธรรมเหล่าใดว่าเป็นอันตราย ธรรมเหล่านี้ในอาจกอัณตรายแก้ญส่องเสฟได้จริง

๔. นิยามนิกรัมเทศนา หานแสดงธรรมเพื่อประโยชน์อย่างใด
ประโยชน์อย่างนั้นไม่เป็นทางนำผู้ทำตามให้ถึงความลึกลับโดยชอบจริง

เวสารชช ๔ นี้ ภูกัน พฤฒญาณ ๑๐

(อง. จตุกุก. ๒๙/๑๐ ม.ม. ๑๒/๑๔๔)

อนุราษฐบุรี เป็นเมืองที่พระเจ้าบรมยากรับใช้ทรงลังกาทวีปได้สร้างไว้ตามชื่อของพระเจ้าอนุราษฐ์เป็นญาติผู้ใหญ่ของพระองค์ และได้จามัยฤกษ์ของนักการอนุราษะ จึงมีชื่อว่า อนุราษฐบุรี

ในเมืองอนุราษฐบุรีมีชาติสรระที่ใหญ่มาก เมื่อพระเจ้าบรมยากรับชนะพระเจ้าสุรุณหงส์ แล้ว ได้ใช้น้ำในชาติสรระนั้นมาทำพิธีอภิเษก สร่าน้ำนี้จึงมีชื่ออีกอย่างหนึ่งว่า "ชยวาปี" นอกจากสรรษายาปีแล้ว ในเมืองนี้ยังมีอุทยานชื่อ "มหาเมฆวัน" ซึ่งมีไม้ผลและดอกไม้นานาชนิดล้อมรอบอยู่

อนุรุทธเดชะ เป็นพระโอรสของพระเจ้าอมิโททนะ ผู้เป็นอนุชาของพระเจ้าสุทโธทนะ ในกรุงกிலพัสดุ เป็นญาติผู้ยุนงของพระพุทธเจ้า มีปราสาท ๓ หลัง เมื่อตกตูมารื่น ๆ ไกดอกผนวختามพระพุทธเจ้าเป็นจำนวนมาก พร้อมกับเจาชายภพทิยะ เจ้าชายภัคุ เจ้าชายกินพอละ เจ้าชายเทวทัต เจ้าชายอันනหและสาวกกลบกชื่อญาลี พากันไปเฝ้าพระพุทธเจ้าที่อนุบัยะอัมพร แล้วได้อุปสมบท ณ ที่นั้นท่านได้บรรลุพระอรหันต์ภายในพระชาనนั้น พระอนุรุทธ ได้รับเอกสารทักษะทางทิพย์จาก

(อง. อ. ๑/๖๐๗ - ๖๐๘)

อุตตรนาตา นางยักษิณี มาตรดาของบุนพพุ แล้วอุตตรา นางไก่นำตรัหงส่องไปเที่ยวแสวงหาอาหาร เดินผ่านไปทางประดู่วัคพระเจตวัน กรุงสาวัตถี ขณะนั้น

พระพุทธเจ้า กำลังทรงแสดงธรรมเรื่องนิพพานแก่ภิกขุทั้งหลาย นางไคปุลชนโภน
บุตรทั้งสองร่ว่า "นี่มีเดิคดูอก แม้จะฟังธรรมของพระพุทธเจ้าอยู่ประจำ เสริฐ พระองค์
ตรัสระนิพพานอันเป็นเครื่องปลดเปลืองจากกิเลส เกี้ยวเวลาพังธรรมจะลวงเลอย
ไป ดูกและษว เป็นที่รักในโลก แต่ไม่สามารถจะปลดเปลืองความทุกข์ได้ เมื่อ
ประราณาจะฟังธรรม"

บุณพสุกล่าวว่า "เชิญเมพังธรรมเดิค ฉันและน้องจะนิ่ง การฟังพระ
ธรรมนำความสุขมาให้ เพราะเราไม่รู้พระธรรมจึงได้รับความลำบาก พระ
พุทธเจ้าเป็นผู้ประทานความสุขไว้ให้แก่เพทกและมนุษย์ดุณหลง" ในที่สุด
นางและดูกชายคนโต ได้มารถอสึกปัตติบด ส่วนอุตตรา ดูกสาวยังเล็กเกินไปที่
จะเข้าใจธรรมะได้

(ส. ศาด. ๑๔/๓๐๘, ท.อ. ๒/๑๓๙-๑๔๐)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติฯ ขึ้น

นายปริทัศน์ ศรีรักนาดัย สำเร็จการศึกษาการศึกษาบัณฑิตจากมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์วิโรฒ ประจำปี พ.ศ.๒๕๙๔ เมื่อปีการศึกษา ๒๕๙๔ และเข้าศึกษาต่อในบัณฑิต -
วิทยาลัย ชุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาภาษาตะวันออก สาขาวงภาษาบาลีสังคม
เมื่อปีการศึกษา ๒๕๙๕ รับราชการเป็นอาจารย์ในแผนกวิชาไทยที่โรงเรียน
สวนกุหลาบวิทยาลัย กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๙๘
จนถึงปัจจุบัน.

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย